

Seurasaaarten tien

Kertomus Munkkiniemen ruutikellarin päällä olevan esihistoriallisen hautaröykkiön kaivauksesta, joka suoritettiin v.t. amanuenssi Eino Hukkisen johdolla elokuun 3-4 p:nä 1950.

Munkkiniemen ruutikellarin päällä olevan hautaröykkiön kaivaus otettiin Esihistoriallisen Osaston työohjelmaan kapteeni Kutilahden luvattua Helsingin Vartiopataljoonasta ilmaista työvoimaa röykkiön tutkimiseksi. Kaivaustyöt aloitettiin maisteri J. Leppäahon johdolla toukokuun 5-6 p:nä 1950 ja työtä jatkettiin sittemmin allekirjoittaneen johdolla elokuun 3 ja 4 päivänä 1950. Työssä oli koko kaivaustöiden aikana 5 asevelvollista.

Mainittu hautaröykkiö sijaitsee korkealla kalliolla n. 400 m:n päässä Seurasaaren sillasta, aivan Seurasaarentien yläpuolella ruutikellareita erottavan piikkilanka-aidan vieressä. Paikan korkeus on n. 20-23 m merenpinnan yläpuolella.

Hautaraunio on C. F. Meinanderin v. 1938 löytämä ja allekirjoittaneen käydessä 6/5 1948 professori Kyräpään ja maisterien Meinanderin ja Leppäahon kanssa paikalla, löytyi kartalla olevasta kohdasta ruudusta E 5 kymmenkunta poltet-

tua luunmurua paljaan kallion pinnalla olevasta multa- ja sammalkerroksesta, osoittaen kysymyksessä olevan esihistoriallisen, todennäköisesti pronssikautisen hautaröykkiön. Nyt suoritettussa kaivauksessa ei sitävastoin löydetty enää ainoatakaan luunmurua.

Itse varsinainen hautaröykkiö oli hyvin huonosti säilynyt, suuri määrä kiviä oli vyörynyt alas kallion alla olevalle rinteelle. Nykyisessä kunnossaan oli röykkiön alkuperäisestä muodosta vaikea saada minkäänlaista kuvaa. Yhdenäistä kivilatomusta, jossa oli suurempia kiviä, oli säilynyt ainoastaan röykkiön pohjois- ja koilliskulmauksessa, muualla oli näkyvissä ainoastaan pienempiä, kallion syvennyksiä täyttäviä erillisiä kiveyksiä. Ruutujen C 2-3 ja B 2-3 risteyksessä oli pyöreähkö, korkea kivistö, n. 2 m:n laajuinen ja 35 cm korkea. Ruudussa D 2 oli samoin pyöreähkö, matala erillinen kivistö. Maist. Leppäahon johdolla suoritettussa kaivaustyössä paljastui ruudussa B 4 lähes suorakaiteenmuotoinen, n. 70 cm syvä kallionkolo, mitoiltaan n. 175 x 50 cm (kuva 1). Kolon pohjalta tavattiin maan joukosta hiukan jostain orgaanisesta aineesta peräisin olevaa kellertävää jauhoa, joka kuitenkin talteen otettaessa hajaantui pölyksi. Mainittu kallionkolo oli kokonaan isohkoilla kivillä peitetty. Ruuduissa A 6 - B 6 oli n. 3 m syvä, n. 40 cm levyinen kapea rotko, joka

samoin oli kokonaan kivillä täytetty. Rotkon pohjalta, mikäli sitä onnistuttiin raivaamaan, ei kuitenkaan havaittu mitään erikoista.

Kaivauksessa poistettiin kaikkialta irtonaiset kivet ja kallion pinta paljastettiin kokonaan. (Kuvat 2-4). Tällöin havaittiin useita pienehköjä syvennyksiä, jotka ruudussa B 4 olevan syvänteen tavoin oli tasaisesti kivillä peitetty. (Kuva 5). Huolellisesta maan seulomisesta ja kallion pinnan lakaisemisesta huolimatta ei tavattu mitään hautaukseen viittaavia jälkiä, kuten luunmuruja, tuhkaa, nokea, j.n.e. Edellämäinitut, ennen kaivausta tavatut luunmurut olivat kuitenkin siksi lähellä röykkiön säilyneitä kiveyksiä, että niitä täytyy pitää alkuperäiseen hautaraunioon kuuluvina. Tämän mukaan voisi siten olettaa röykkiön varsinaisen keskuksen sijainneen jäljellä olevia kiveyksiä jonkin verran ylempänä, missä kuitenkaan ei enää ollut mitään jälkiä säilynyt.

Hautaraunion ajoitus on täten epävarmaa, löytöjen puuttuminen viittaisi ehkä esiroomalaiseen rautakauteen, toisaalta taas paikan korkeus, ja erittäin kauniin näköalapaikan valinta viittaavat pronssikauteen, olletikin kun ottaa huomioon, että lähistöllä on runsaasti pronssikauteen taisia hautaraunioita, kuten Meilahdessa, Lehtisaarella y.m.

Kaivauksen jälkeen ladottiin kivet alueelle, joka

vastaa ehkä röykkiön alkuperäistä kokoa, ottaen huomioon säilyneitten kiveyksien väliseltä alalta muualle siirtyneitten kivien paljastama ala, joka samoin koetettiin palauttaa alkuperäiseen kuntoon. (Kuva 6).

Helsingissä, maaliskuun 10 p:nä 1951.

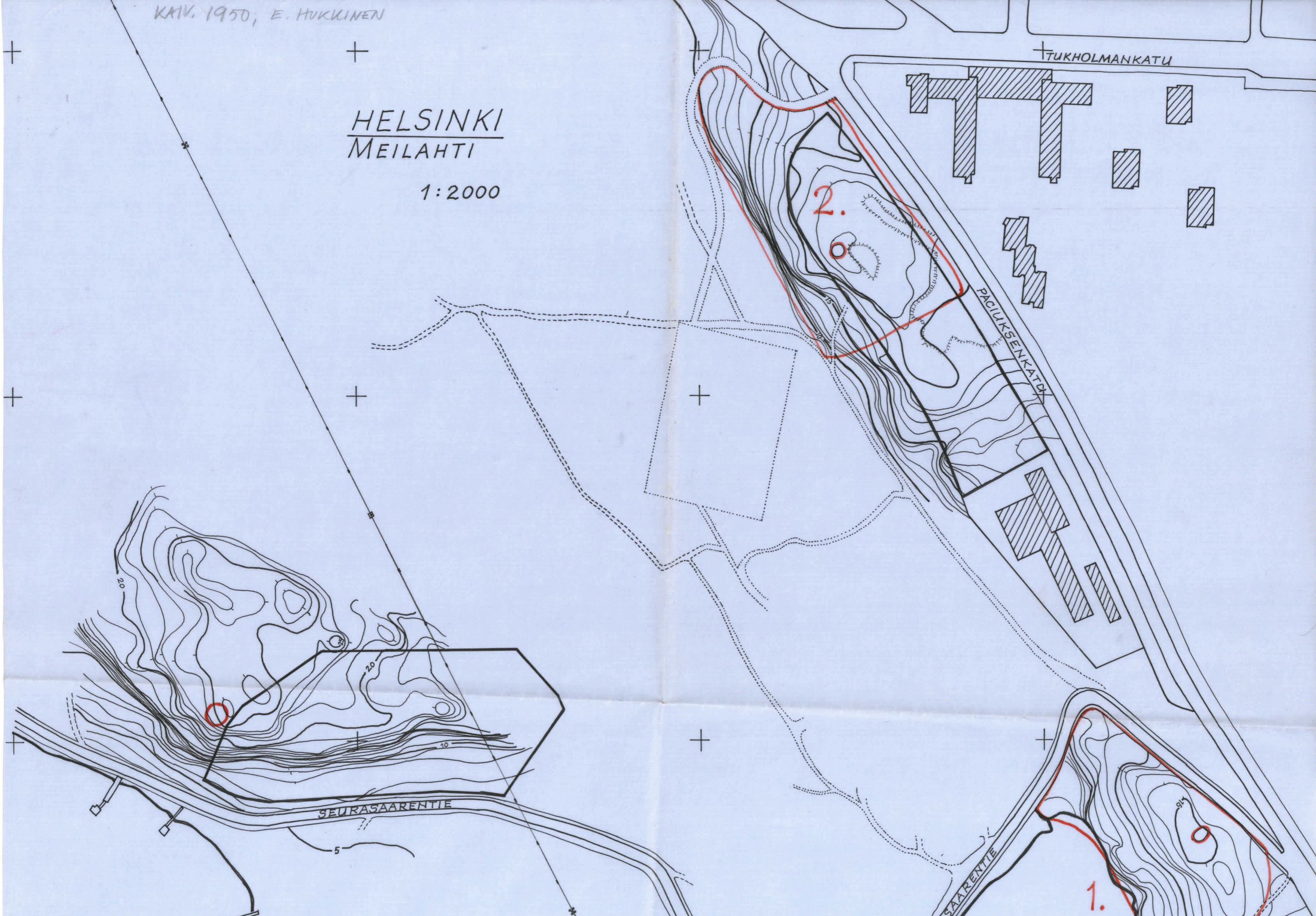

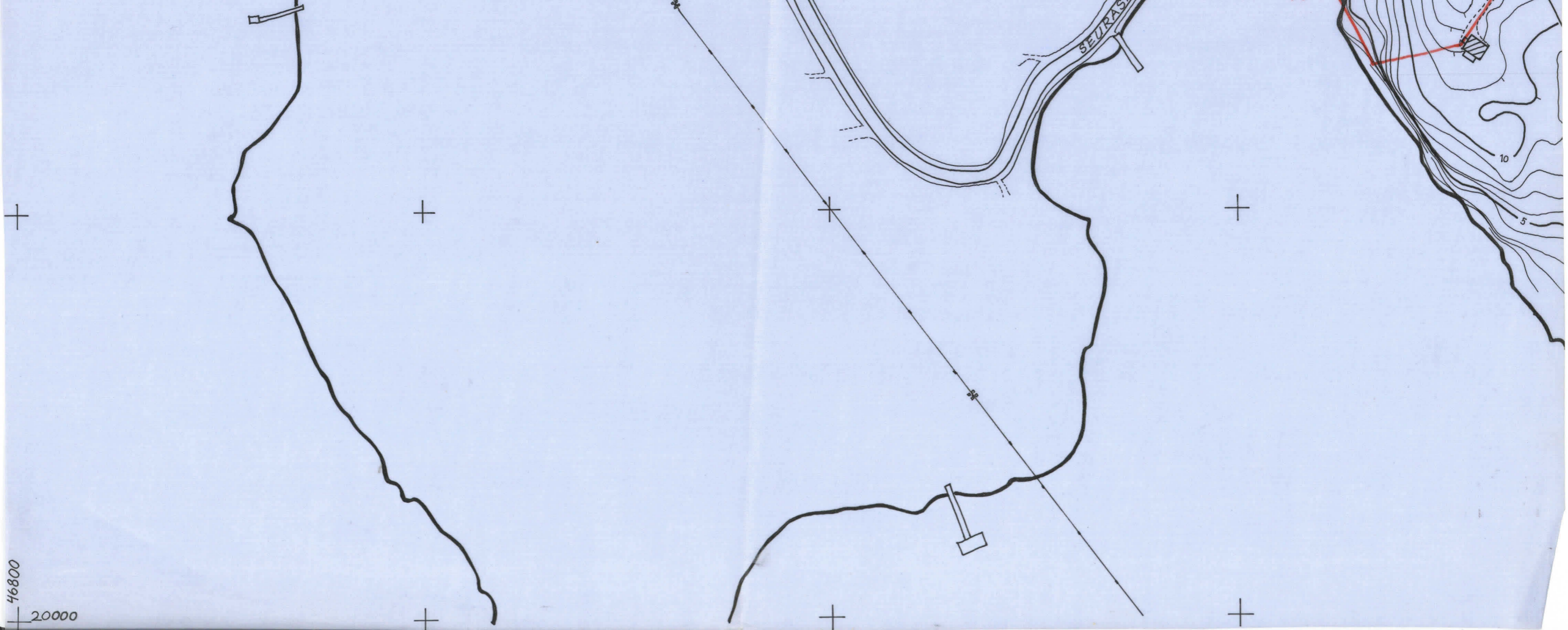
Eino Hukkinen.

KATV. 1950, E. HUKKINEN

HELSINKI
MEILAHTI

1:2000

Semencaaren tien
 Muukkinen, Ruutihellarin jaällä oleva
 kaivaraajon jäännös.

Kuva 1. Ruudussa B4 oleva
 syvä kalliokuoja
 paljastettuna.

Kuva 2. yleisluva kaivaus-
 alueesta kun kalliota on
 hiukkinen paljastettu.

Kuva 3. Ruudut E1-4 paljastettuna.

Muuhliniemi, ruutitellaini joella oleva
 hautaräyhkien jäännös.

Kuva 4. Paljastettua
 kallispintaa sijalla
 C4-E4.

Kuva 5. Ruudassa D3,
 alosa luoppa paljas-
 tettuina.

Kuva 6. Räyhkiö kaivauksen jälkeen kun
 tiivet on ladattu paikalleen.